

AB CENSURA ECLESIASTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona premsa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XIII

INICIATIVA

No hem vist els instituts dels Seglars Catòlics, canònicament establerts a la iglesia de Montesión de Palma, però sempre nos havien fet l'efecte d'una congregació consagrada únicament a la pietat y al culte de Maria Santíssima; y així s'havia manifestada sempre en nostres dies. Però vé que la seva direcció cau baix d'un gèniet zelós que se fá càrrec de les evolucions del temps que atravessám, de quina situació no es possible prescindir y ple de zel y foc sagrat comunica a la Junta ses il·les y calor, y de la Junta aviat passa als demés membres, y sens fundar noves institucions, amb els mateixos elements d'aquella antiga congregació, de caràcter pietós, envesteix a l'obra restauradora de la acció social.

Els primers ensays d'un Patronat obrer son coronats amb un èxit marvellós. Uns quants centenars de nins acudeixen tots els diumenges a missa a l'iglesia del Seminari de Palma, aont sen en la paraula de Deu de boca de Mossen Miquel Maura. Y el capvespre a n-el claute de Sant Francesc son entretinguts santament en jocs y cants, y a voltes, amb gires camperes y barenars, y sempre codimentat amb lo bon consell y l'instrucció religiosa, apartantlos així dels mals amics y de xebius de perdició que per tot arreu se troben.

Tals caritatius afanys han donat l'hermós y afalagador resultat de la bendició de la primera pedra d'un edifici pel Patronat a un camp de 2500 metres quadrats q'els ha cedit generosament per D. Estanislau de K. Aguiló y son germá, aont s'establiran museus populars, seccions pel joc, cuines econòmiques, confeyencies de caritat, sala d'espectacles, cases de socós y mutualitat.

No nos entretendrem en fer la ressenya del importantíssim acte realizat diumenge, benit pel Sr. Bisbe, amb lo concurs de les principals aitoritats de la Provincia, representacions de les Ordres religioses y moltes altres entitats, q'enterats suposam a nostres lectors per la premsa diària.

Lo que sí, volem ficar l'acció dels nostres lletgadors sobre l'acceptació y entusiasme qu'ha despert entre palmesans y mallorquins. L'admsfeta que s'ha feta dins un any a Mallorca no es estadá en va. Tots els ulls se son alsats a un punt, a l'ació social, y quant una persona parla d'aquestes qüestions no se troba tota sola, sense ayre, com s'hi trobaven fa sis anys els qui sembraren les primeres llavors damunt Mallorca Dominical. La terra comensa está al onada. Falta, doncs, qu'a tots els pobles s'axequin homes que sentin

predilecció y entusiasme per aquesta classe d'obres, que vagin a tocar a n-el cor de les persones més favorables a la cosa que sovint s'en troben. Entusiasme n'hi ha. A molts los agradaria veure a son poble aquestes institucions, però el pesimisme, aquesta por del mal èxit, atura moltes energies que podrien esser productores de grandíssim bé.

L'exemple el tenim patent a Mallorca mateix. El R. P. Guilleram Vivas S. J., parla y anima als seus, als que té més aprop, a la congregació que dirigeix que sembla estranya al moviment social obrer y acaba, es dir, comensa en la grandíssima obra del Patronat de referencia. ¡Quantes energies hi ha en antigues congregacions que si les despertassen serien semblants als Seglars Catòlics de Palma! Nosaltres creim que a Inca mateix trobaríem bones voluntats, caudals y admsfera per realisar obres d'acció social y que sols falta un que diga: *desperta ferro*.

A LA MARE DE DEU DE LA BONA PAU

Lema: Castelitx

*Amb quin mitxriure suau
contemplau tot lo que's muda,
Mare de Deu de la Pau
eternament asseguda.*

*¡Oh Maria! com gosau
amb la cara complascuda
la dolça brisa perduda,
la gran delicia del blau.*

*Es bona vostra fillada;
y vos semblau, confiada,
la pagesa riolera*

*guardadora del casal,
que está asseguda al portal
mentre'ls fills juguen a l'era.*

JOSEPH CARNER

Poesia premiada amb lo premi oferit pel setmanari «La Bona Causa» al Certamen d'Inca.

A L'INMACULADA

*¿Ont vos vegé, oh Mare Inmaculada,
un ull profá, puis que la baxa terra
esfumada conserva sobre teles
la vostra imatge virginal y hermosa?*

*¡Silenci! Ran del Bétis se renova
la visió del Agui'a de Patmos.
Un home, al pés de l'inspiració, s'encorva
com l'arch signe de pau, que cel y terra
uneix en semecerle explendi'ssim.*

*Del front sota la ruentor que údica
a milenars els àngels hi revolen,
lentes hi passen nuvo'ades blanques,
y aixís nimbada vos sorpré, Maria,
quant sortireu airosa com coloma
de la boca creadora del Altí'ssim.*

LLORENS RIBER.

Amb gust donam lloc a nosres columnes a n-aquest article que mos han remès per la seva inserció, suplicant a les senyores catòliques que se fessin en lo seu contengut, aont trobarán un camp immens per desarrollar la seva activitat a una de les obres de més transcendencia per la causa de la Religió y de la Patria.

LAS DAMAS

DE LA BUENA PRENSA

A estas fechas tal vez conozcáis todas que ha empezado á organizarse una Asociación, eminentemente apostólica para estos tiempos, que se llama *Las Damas de la Buena Prensa*. Deben conocerla y militar en ella todas las señoras católicas españolas.

Nació como nacen todas las grandes obras, salvadoras de la sociedad, que quiere Dios. Daba en el Centro de Defensa Social, de Madrid, una hermosa conferencia la «Mujer y la Prensa», el señor Obispo de Jaca, y al concluir, juntando en uno sentimientos de tristezas y esperanzas, exclamó: «¡Oh! Quién me diera que el fruto de mi desaliñada conferencia fuese que juntaseis vuestras fuerzas y vuestros trabajos, formando una Sociedad de Damas de la Buena Prensa, para favorecer y difundir la Prensa de Cristo, y restar suscripciones, anuncios y protección á la Prensa de Lucifer.» Dios lo quiere, porque allí mismo, al acabarse de pronunciar estas palabras, comenzaron las señoras á contarse.

Sabéis vosotras, por lo que habréis oído decir, que Pedro el Ermitaño, el gran Apóstol, que iba de pueblo en pueblo predicando la reconquista de los Santo Lugares, concluía siempre sus sermones con estas palabras: *Dios lo quiere*. Y ellas fueron el grito de guerra que juntó á muchos miles de hombres, mujeres y niños, de toda clase y condición que marcharon intrépidos á cumplir la voluntad de Dios. *Dios lo quiere*, era el lema que estaba escrito en sus banderas y pendones; era el himno que entonaban al entrar en las ciudades; era el aliento en los obstáculos y penalidades del camino; era la única contestación de su empresa. Y aquella muchedumbre heroica, llena de fe y de entusiasmo, asombró al mundo.

Verdad es que aquella primera expedición, que al solo grito de *Dios lo quiere*, se había lanzado á la reconquista de Tierra Santa, no logró llegar allá; pero, ¿quién duda que enseñó el camino á la gran expedición guerrera capitaneada por el gran Godofredo de Bouillon?

Yo sé que también ahora, al oír las señoras católicas que Dios quiere que formen una Cruzada para reconquistar la paz de las fa-

milias obreras, que han perturbado los falsos apóstoles del socialismo; la santa libertad de aparecer y ser públicamente cristianos, que han mofado los que sólo son fuertes en las letras de molde del periódico; la honradez honda y sana, que ha calumniado la más atrevida desvergüenza; la gloria de Dios y de su santa Iglesia, que blasfeman y venden por dinero tantos nuevos Judas apóstatas, quieren lanzarse intrépidas á esa gloriosa reconquista, y pronuncian con sus labios y sienten en su corazón, y juntan á todas sus hermanas y las muestran en sus banderas el antiguo y nuevo grito de guerra santa: *Dios lo quiere*. Para asegurar la reconquista hace falta organizarse. Muy digno es de toda alabanza, y yo aquí sinceramente se la tributo, que una sola ó unas pocas solas quieran con entusiasmo realizar la reconquista; pero no lo conseguirán. Si se organizan y se juntan todas son invencibles.

La organización ya está escrita: Aquí, en nuestra Revista, han leído el *Reglamento de la Asociación Nacional de Damas de la Buena Prensa*. Que corran ahora todas á alistarse como militantes en la obra de ese Apostolado; que ni una sola, de una manera ó de otra, deje de ser soldado de ese gran ejército que sin duda gloriosamente vencerá, porque Dios lo quiere.

En todas partes, porque hoy en todas partes hace falta, hasta en los pueblos más pequeños, deben juntarse las señoras católicas y constituir las *Damas de la Buena Prensa* y luchar perseverantemente, puesta su confianza en Dios, hasta conseguir la reconquista. ¡Cuánto pueden hacer!

Bienaventurados los pobres, dice nuestro Señor Jesucristo en el Evangelio, y vosotras veis que los obreros viven hoy desesperados, porque los periódicos malos les incitan á la rebelión, no para bien suyo, sino para provecho de los que se ocultan en el periódico. Quitad esos periódicos malos y llevad el periódico bueno que en nombre de Jesucristo les llama bienaventurados, que vale más que todas las riquezas del mundo.

Vosotras lloráis, porque sois madres, al ver que los jóvenes de ahora, que han de ser mañana los hombres de la sociedad, aunque pequeños en años son ya muy grandes en vicios; ¿no es verdad que esa destrucción de vuestros desvelos y afanes para enseñarles á ser buenos cuando eran niños; la ha causado tanta escandalosa podredumbre de revistas pornográficas? Arrancad de sus manos esas revistas y periódicos y dadles revistas y periódicos buenos, que enseñan, entretienen y educan, confirmando los nobles sentimientos que vosotras empezasteis.

Muchas otras reflexiones podía hacerlos.

Por amor de Dios, pues, y de su santa Iglesia, y por amor de nuestra querida España, militad todas como Damas de la Buena Prensa. *Dios lo quiere*.—VILLIAM.

(De «El Buen Consejo».)

NOTA.—Las señoras que deseen Reglamentos é informaciones de la *Asociación Nacional de Damas de la Buena Prensa*, pueden escribir á sus oficinas, Paseo del Prado, 30, entresuelo, y se les facilitará todo lo que deseen.

SOLS L'HOME

*Planyivols cants lo rossinyol entona,
torrentals d'harmonia y de tendror,
y publica mon Deu la vostra gloria;
pero no sab qui sou.*

*La flor vestida de colors que encanten,
obr'l calce, niuet de suaus olors,
y publica mon Deu la vostra gloria;
pero no sab qui sou.*

*Bressa lo ventitjol branques fulles,
y junt un himne axecant de dolçor,
y publican mon Deu la vostra gloria;
mes no sab qui sou.*

*Sols jo ab l'enteniment, entorxa màgica,
y ab el cor, de desitjs mar sense fons,
aquí baix manifest la vostra gloria,
coneguentvos y amantvos, mon Senyor.*

ANTONI M.ª ALCOVER, Pbre.

¡SACRIFICI!

(Històrich)

El trasatlàntich Remus, que feya sa travesia entre Espanya y Manila, havia entrat en ple dins el mar de Joló que alsava furiosos ones en contra el barco que les desafiava ab valentia, brandejantse d'un vent a l'altre, però sens rendirse a cap d'aquelles montanyes marines que afuades p'el fibló se disputaven.

Els passatjers horrorissats, miraven ab esglay suprem aquell quadre espantós de la naturalesa, admirant la serenitat dels mariners no tant com la d'un Pare jesuïta que viatjava ab ells, y que per la seva afabilitat y bon tracte, s'havia guanyat les simpaties de la major part; pues no faltaven un inglés y uns quants holandesos que, perquè sí, y perquè era un sacerdot papista, com diuen els protestants, se li manifestaven contraris.

¡Un jesuïta espanyol més impasible qu'un inglés!—pensava aquest, que no les tenia totes segures.

—Si tiraven aquest corp a la mar,—deyen, ells amb ells, els holandesos, que li atribuhien la causa de la tempestat,—aviat se calmaria.

Ab axò llansaren un crit terrible:

¡Vara!

¡Un escull!

¡Aigua!

El capitá ho ve tot perdut y dona orde de arriar tots els bots; al cap d'un instant sols quedaven a bordo ell y el jesuïta. Tots els bots estaven estibats; en el més gran, apenas hey cabia un altre persona, precis era qu'un dels dos se sacrificás.

—Ara, vosté Pare...

—No, capitá; a vosté l'hi toca.

—Jo dech morir en el barco.

—Jo no dech deixar aquesta gent sense vosté, que los guiará en aquest temporal.

—Pare s'embarqui.

—Capitá, cumplesque el dever que té de salvar aquests degreciats. Jo cumpliré el meu.

Els passatjers subjugats per la forsa moral d'aquella discussió esperaven ab ansia mortal

el resultat.

Al fi cedi el capitá dominat p'els arguments del sacerdot, y, després d'haverlo abrasat ab efusió, saltá dins al bot y partí en los altres sens valor per tornar mirar al qui per éll moria.

S'anaren allunyant. Ningú feya cas de aquelles ones que alsaven els bots salvadors demunt ses crestes de blanca sabonera, escopintlos després ab engronsades seques dins aquells comellars movibles d'aigua brava. Tots tenien els ulls ficsos sobre aquell barco que s'afonava a poch a poch ferit per la llum sanguinosa del sol qui's ponía.

Demunt cuberta se distingía encara la negra figura del sacerdot de Cristo, imponent y majestuosa com la estatua de la abnegació cristiana, beneint als naufrechs y pregant per ells.

Quant la nau hagué desaparecuda, sepultada per les ones, s'inglés, que interiorment regoneixia que cap dels seus Pastors era capas de tan d'heroisme, exclamá:

—¡Negat!

—¿Negat? Dins el port!—respongué el capitá, ab solemnitat, senyalant el cel.

T. B.

SUPLICADA

En la última sesión celebrada por el Centro Diocesano de la Buena Prensa de Barcelona, despues de darse cuenta de la marcha general de la obra, tomáronse los siguientes acuerdos:

1.º Entregar á cada uno de los individuos del Centro, diez recibos y diez circulares de la próxima Asamblea de la Buena Prensa de Zaragoza, á fin de que procuren obtener entre sus relaciones, adheridos al indicado Congreso.

2.º Continuar prestando el servicio de información postal y telegráfica constante, á los periódicos Católicos Españoles, apesar del gran déficit con que se salda este servicio, en atención á ser misión encargada con especial ahínco á los Centros Diocesanos, la de fomentar la prensa Católica, y ser uno de los medios más eficaces para ello, el de proporcionarle la información de que carece por la penuria en que vive, sobre todo en las pequeñas localidades.

3.º Que con el objeto de poder prestar indefinidamente este servicio, se estudie el medio de buscar cooperadores á la obra del Centro, á fin de evitar siga saldando el déficit como hasta ahora ha sucedido el Sr. Cabot.

4.º Darse por enterado el Centro, con satisfacción, de la condena de un estanquero de esta capital, por tener expuestas postales obscenas en su escaparate.

5.º Darse igualmente por enterado el Centro, con satisfacción, de haberse recogido durante el mes de Abril, en los buzones del Centro y repartido entre las personas necesitadas de buenas lecturas, 3043 ejemplares, de revistas, folletos y hojas morales é instructivas.

TRADICIONS POPULARS MALLORQUINES

COM ES, QUE HI HA POBRES Y RICHS A N-EL MON (*)

Com ja feya una partida d'anys que Adam y Eva rossegaven p'el mon, un dia s'hi presenta'l Bon Jesús, y els-e diu:

—¿Y aont tenu es vostos fiys?

—Ben escampats, diuen ells son a tenir esment a n-es bestiar.

—Ydò tal dia, que siguen tots assí, a punta de sol, diu el Bon Jesús, que'ls-e vuy veure.

—Ja hi serán, si Deu ho vol; no tengueu ansia, diuen Adam y Eva.

En tenien vint y quatre de fiys, y Eva estigué empegueida de presentar tota sa traca-lada.

—¡Ja bastará presentarn'hi dotze! digué ella, com prou e-hi va haver pensat.

Arriba's dia senyalat: el Bon Jesús s'hi entrega a punta de sol, y diu a Eva:

—¡Vaja! ¡veyamos es fiys que tenu.

Eva n'hi fa sortir dotze.

—¿Axò son tots? diu el Bon Jesús.

—Tots, diu Eva. ¿Que no trobau que basten?

—No res, diu el Bon Jesús. ¡Anem!

Els-e s'en mena y els-e reparteix el mon. Com Eva hu sab, surt com una picada d'anyanya, cridant:

—¡Cap com aquesta! ¿Y ara'ts altres dotze no han de tenir aont caure morts?

Pica de talons cap a n-el Bon Jesús, y li diu:

—¡Senyor! ¡ell en tenim dotze més, de fiys!

—Ydò, diu el Bon Jesús, ¿per que m'has dit que no més tenies aquells?

—Es ver que hu he dit, diu Eva; però es que he estada empegueida de presentarvos es vint y quatre!

—De fer coses lletges, diu el bon Jesús, has d'estar empegueida, y no de mostrar tots es fiys que tens. Sobre rot, ara el mon ja está repartit, y lo fet haurá de anar per fet. Aqueys altres dotze fiys no tindrán més remey que guanyarse la vida fent feyna dins sa terra des dotze primers, y així aquells viurán demunt aquests, y aquests demunt aquells; y uns y altres, si volen, tots porán estar bé.

Y vetassí com es qu'a n-el mon e-hi ha rics y pobres: es rics surten d'aquells dotze que Eva presentá primer a n-el Bon Jesús, y es pobres surten d'ets altres dotze que'ls hi presentá com ses partions del mon ja es-laven fetes.

Per axò es pobres han mester es rics, y es rics han mester es pobres, y si uns y altres volen, tots porán estar bé.

ANTONI M.ª ALCOVER PRE.

Pobles, ¿voleu esser lliures? Siau virtuosos.—SÓCRATES.

La llibertat sense Religió morirá. Lo despotisme pot viure sense la fè; però sense la fè la llibertat no pot viure.—LOCQUEVILLE.

(*) La'm contá'l Sen Mateu Menday, de So'n Carrió.

ELS FRANCISCANS A INCA

Lletgim que dins breu temps els reverents Pares de l'Orde Franciscana, intenten establirse a n-el ex-convent de Sant Francesc d'aquesta ciutat.

Aquesta noticia, que desde'l primer nombre de nostra publicació teniem en cartera, mos ha alegrat ferm, encara que nosaltres no havíem trobat prudent la seva publicitat per estar enfora el desitjat dia de la venguda dels Frades de la Tercera Orde del Xerafi d'Assis.

No estam autorisats per fer cap classe de propaganda, però creim que s'adelantaria molt la seva venguda, si la ciutat d'Inca, espontaneament, anava a son enquantre amb l'apoy material per adquirir local y fer les obres que sien menester per l'estatge de tan benèmerits Pares.

Y hem dit, en l'apoy material, perque la consideració moral l'han tenguda sempre. A una població, com la ciutat d'Inca, aont els fills de San Francesc hi han viscut quatre centuries; arrelant fundament la devoció franciscana, el foc xeráfic amb l'espulsió dels frares no se poria estingir, y després d'un ters de sigle encara crema y viu, així es que la nova de sa venguda es arribada com una esperança a nostra població.

Noves d'Inca

Avuy se fa la consagració del Bisbe de Sagosbe Lo Ilm. D. Antoni M.ª Massanet, a la Basílica-Catedral Mallorquina. Son venguts per prende part en la cerimonia, que va a resultar un acte hermós e interesant, els bisbes de Sion de Menorca.

Sabèm que d'Inca y de bastants de pobles pujen families a Palma, per assistir a un acte que tant poques vegades se veu a Mallorca.

La Redacció de CA-NOSTRA dona l'anhorabona més efusiva, al sacerdot mallorquí, subjecte de gran virtut, per l'investidura obiscopal qu'avuy l'Iglesia Católica li ha imposat. Felicitació que feim estensiva a la seva noble familia, incluint sa tia D.ª María Ignacia Vert, que tant d'apreci té a son Ilm. nebot.

Dos plans, diuen que s'acaben de trassar (y un que ja n'hi havia) per la construcció d'un edifici-hospital a Inca, haventhi un de superbiós amb un gran pati y una iglesia pels servicis espirituals dels malalts.

Per les necessitats d'Inca, que casi tothom té foganya aont agombolarse, no s'hi imposa un hospital de primer ni segon orde, sinó que se fassa y que se fassa aviat.

Amb altres iniciatives se porien pensar també, que serien de acció més ampla per la gent pobre de la ciutat, com son cuines econòmiques, y pels vellets e invalids, amb un hospici.

No fa molts de dies que per Inca se varen escampar forsa de llibres de propaganda protestant. Encare qu'avuy no son dels llibres que fassin més mal, les persones qu'en tenguin a son poder, tenen obligació de inutilitzarlos, perque'l seu texte de materies religio-

ses es falsificat. Els que los vulguin baratar amb follets del Apostolat de la Boná Prempsa, poden passar per la Redacció de CA-NOSTRA qu'en tenim de preparats a n-aquest intent.

La ciutat d'Inca de cada dia va axamplant-se y obrint nous carrers pels molts d'edificis que s'están construint.

No fa molt que l'Ajuntament acordá obrir dos carrers per la banda del camí de Lloseta a un camp de D. Pere Mairata, els quals, portarán els noms de Sant Abdón y Sant Senen, Patrons de la ciutat, escedint al desitj del senyor de la terra, que així heu tenia demanat.

No voldríem que al fer les lápides se dexassen el sant dins el tinter o entre les escárperes, com succeí al fer les del carrer Major que dexaren el *Santa Marla*. Y això que'ls inquers li haurien d'aixecar un monument a Santa María la Major, com digué a un sermó que fe en la seva festivitat, lo Ilm. Antoni M.ª Massanet que avuy consagren Bisbe a la Seu de Mallorca.

Dijous qui vé, dia de l'Assenció del Senyor, predicará a la festa del nostre San Crist, que cad'any se fa a l'Iglesia Parroquial, Mossen Pere Vallespir, vicari de Manacor.

Se motelja que hi ha en projecte la construcció d'un grandió edificí per un teatre a n-aquesta ciutat, axecat amb accions, haventhi un manacorí que hi posará una cantitat molt grossa.

Lo qu'es nosaltres no arrendariem les ganancies a ningú, perque may a Inca s'hi ha pogut sostenir una companyia de mala mort.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

		pessetes.
Bessó.	el quintá de 89,00 a	78'00.
Blat.	la cortera de 19'00 a	19'00.
Xeixá.	id. de 19'00 a	19,00.
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	10'50.
Ordi foraster.	id. a	10'00.
Sivada.	id. a	08'00.
Ídem forastera.	id. a	07'00.
Faves cuitores.	id. a	19'00.
Ídem ordinaries.	id. a	18'00.
Ídem pel bestia.	id. de 00'00 a	17'00.
Blat de les Indies.	id. a	18'00.
Ciurons.	id. a	22'00.
Fesols.	id. a	30'00.
Monjetes de confit.	id. a	50'00.
Ídem blanques.	id. a	30'00.
Asafrá.	id. a	03'00.
Gallinas	id. a	75'00.
Patates.	id. de 05'00 a	04 00.
Muniacos.	id. de 04'00 a	04'50.
Figues seques	el quintá a	08'00.

Als pobles com als individus, no los salven les furioses envestides de rabia, amb que secs de venjansa's tiren a la violencia y a n-el crim; sinó la fermesa en sostenir amb la corresponent prudencia els interesos de la seva causa y aquella inalterable constancia, nascuda de la profunda convicció de que la raó els assisteix y que tart o d'hora arribará'l dia de la justicia.—Balmes.

Entretenciments

Solucions als passa-temps del número trentatres:

Tarjeta: Don Jercni Rosselló.

Xarada: Atupá.

Fuga de vocals:

Si el fil de fum del cigarro
d'enfilarse té'l costum,
¿perqué l'esperit del homo
no va sempre cap amunt?

Semblances: 1.ª en que té rels; 2.ª en que
n'hi ha de fort y de fluix; 3.ª en que té escala.

Triangul de paraules:

R o m a n i
R o m a n
R o m a
R o m
R o
R .

Endevinaya: Sa fosca.

GEROGLÍFIC

:	p	Kt
Kilo	†	K perdigons

ES CAPITÀ ARANYA

XARADA

Temps de verb la *primera*
a la *dos* tothom té,
nota musical *tercera*
y TOT es un planté.

SANILL

FUGA DE VOCALS

M. m. r. t. j. m' h. d. . . .
f. ll m. . n. v. g. s. d. n. ts,
q. . s. ns. t. n. r. . . v. . .
t. ndr. s. n. . lls . c. br. ts .

MESTRE CANTÉ

SEMBLANSES

¿En que se assemblen una lapicera y un
ferro de baldufa?

¿Y Inca y Lluchmajor?

¿Y un al-lot que va's escola amb so minis-
tre de Foment?

EN SOPA

TRIANGUL DE PARAULES

.
.
.
.
.
.
.
.
.
.

Sustituïu aquests punts per lletres de modo
que diguen:

1. Cosa per auveyes.
2. Un adjectiu.
3. Infinitiu de verb.
4. Cosa per oli.
5. Un'eyna.

Sí van Vds. á Palma

VISITEN LA GRAN LIQUIDACIÓN FORZOZA DE
LA PALMERA

OCACIÓN NUNCA VISTA EN TELAS DE HILO, SÁBANAS, MADAPOLANS,
TOHALLAS, BÁNOVAS, CAMISETAS, LISTADOS MALLORQUINES, INDIANAS,
PAÑOS, LANILLAS, SEDAS, LANAS NOVEDADES, PARAGUAS SOMBRILLAS
Y MUCHÍSIMOS OTROS ARTÍCULOS PARA VERANO É INVIERNO.

CON POCO DINERO SE PUEDE COMPRAR MUCHO

Calles de Cererols 6 y Bolsería 5

Al lado Cán Cetre—frente la pastelería Cán Canet.

6. Un arbre.
7. Una consonant.

J. BECA

TRENCA-CLOSQUES

Cercar dues preposicions, que ben combi-
nades, donin el nom d'una fruita.

UN AL-LOT

ENDEVINAYA

¿Cuil es s'animal creat
que sense carnes camina,
que fá ous y no's gallina,
y es bo per medicina
en cas de necessitat?

UN EMPELTADÓ

LLIBRERÍA LA BONA CAUSA den Miquel Durán.

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

A n'aquest centre de propaganda catòlica
trobareu:

GLOSADES, per l'amo Antoni Vicens
Santandreu. 1'00

MANYOCH de Fruita Mallorquina, per
D. Joan Rosselló. 2'00

RONDAYES Mallorquines, d'en Jordi
des Recó. 2'00

CARTES DEL CEL o sien meditacions
per cada día del mes, per Pinamonti (tra-
duïdes en mallorquí.) 0'15

MES DE MAIG, per Mossen Miquel
Costa. 1'50

VIA-CRUCIS, per idem. 1'00

APLECHS, per D. Bartomeu Ferrá. 0'75

DEVER CIVICH y la conciencia cris-
tiana, per Mosen Felix Sardá y Sarvany. 0'30

MATER ADMIRABILIS, per idem. 5'00

DICCIONARIO Mallorquí-Castella-
no-Latín, per el Dr. Amer gual (Es una xa-
ripa). 25'00

DESDE LA CUNA HASTA LA ES-
CUELA, per el P. Aguilera. 1'75

IDEM, enquadernació econòmica. 1'25

FORMULARIO de cartas, telegramas y
documentos, per D. Juan Vidal Vaquer. 1'00

UNA EXCURSIÓN á Mallorca por Lá-
zaro Floro. 1'00

DICCIONARIO castellano, per Navas
es el más completo y el más barato. 10'00

Novel·les per Schmid, autor de Jeno-
veva: diferents preus.

Miquel ferragut.

En son taller de Fustería se fabrica tota
classe de mobles desde els més econòmics
fins a n-els de més valor, però tots se fan
en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA

D'EN

Bartomeu Payeras.

Inca, S. Bartomeu, 15, a una entrada-espo-
sició que veureu que val ulls per mirar.

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN A N-EL
CARRER DE MALLORCA, CONFRON-
TANT A DOS CARRER

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONA-
RÁN RAÓ.

Carretó Venal

n'hi ha un de quatre seuradors en molt
bones condicions tant en comoditat com
en preus.

Ne donarán raó en aquesta imprenta.

Ca-nostra

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya
y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin
tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals
2'40 l'any

Els suscriptors que paguin les anyalitats a
la bestreta, rebrán gratis LA LECTURA PO-
PULAR. d'Orihola.

A les congregacions, societats catòliques
y demés persones que, desitjoses de fer pro-
paganda, volguessen una regular cantitat de
exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer
de Mallorca, 1, Inca.